

บทที่ 6

ความพร้อมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร

การคมนาคม

ชุมพรอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครทางรถยนต์ประมาณ 463 กิโลเมตร ทางรถไฟประมาณ 476 กิโลเมตร (เทศบาลเมืองชุมพร, 2529) โดยการคมนาคมทางรถยนต์เริ่มมีความสำคัญ นับแต่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 สร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2510 (สถาบันวิจัยสังคมฯ, 2529) ดังรายละเอียด ดังนี้

1. การคมนาคมทางรถยนต์

การเดินทางโดยรถยนต์ไป จังหวัดชุมพร อาศัยโครงข่ายหลัก คือ แนวเลียบชายฝั่งตะวันออก โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) เป็นเส้นทางหลวงสายสำคัญที่สุด ตัดเลียบชายฝั่งด้านตะวันออก จากกรุงเทพฯ จนถึงชุมพร

สำหรับการคมนาคมทางรถยนต์ในจังหวัดชุมพรสะดวกรวดเร็วมากในระดับอำเภอ แต่ระดับตำบลและหมู่บ้าน บางท้องที่ยังไม่ติดนัก

ระยะทางจากตัวเมืองชุมพรถึงอำเภอต่าง ๆ โดยทางรถยนต์ มีดังนี้

อำเภอปะทิว	50 กม.
อำเภอท่าแซะ	30 กม.
อำเภอสวี	42 กม.
อำเภอหลังสวน	74 กม.
อำเภอละแม	94 กม.
กิ่งอำเภอทุ่งตะโก	49 กม.
กิ่งอำเภอพะโต๊ะ	104 กม.

1.1 การคมนาคมทางรถยนต์ ของอำเภอเมืองชุมพร

การคมนาคมภายในอำเภอ มีทางหลวงแผ่นดิน สายเพชรเกษม จากกรุงเทพฯ ผ่านอำเภอเมืองชุมพร ไปยังจังหวัดระนองระยะทางยาว 35 กม. และทางหลวงแผ่นดินสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี ทางหลวงแผ่นดิน สายปฐมพร-ปากน้ำชุมพร ระยะทางยาว 18 กม. ระยะทางยาว 34 กม.

ทางหลวงท้องถิ่นสายแยกเขตเทศบาล-บางลึก-หาดพันไกร ซึ่งเป็นถนนลูกรัง ระยะทางยาวประมาณ 14 กม.

ทางหลวงจังหวัดสายปากน้ำ-หาดทรายรี เป็นถนนลูกรังระยะทางยาว 8 กม.

นอกจากนี้ เป็นทางหลวงชนบทแยกจากทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัดและทางหลวงท้องถิ่น เข้าสู่ตำบล หมู่บ้านต่าง ๆ อีกจำนวน 97 สาย ซึ่งเป็นถนนลูกรังถนนดิน

1.2 การคมนาคมทางรถยนต์ของอำเภอหลังสวน

มีทางหลวงแผ่นดินสายเพชรเกษม จากกรุงเทพฯ ถึงอำเภอหลังสวน ระยะทางจากตัวเมืองชุมพรถึงหลังสวนประมาณ 74 กม.

ทางหลวงจังหวัด มีถนนสายเพชรเกษม-ปากน้ำหลังสวน ระยะทาง 12 กม. ถนนสายหลังสวน-ละแม ระยะทาง 12 กม. และถนนสายหลังสวน-ราชกรูด

ทางหลวงท้องถิ่น สายนาพญา-บางมัน ระยะทาง 16 กม. นอกจากนี้ ยังมีถนนชนบท ซึ่งทางอำเภอได้ดำเนินการจัดสร้างขึ้นใช้สัญจรไปมาติดต่อกับอำเภอได้ทุกตำบล แต่เมื่อถึงฤดูฝนการคมนาคมทางรถยนต์บางตำบลไม่สามารถใช้ได้

1.3 การคมนาคมทางรถยนต์ของอำเภอสวี

การคมนาคม เดินทางระหว่างอำเภอกับจังหวัด ระยะทาง 45 กม. ภายในอำเภอ ระหว่างอำเภอกับตำบล และหมู่บ้านต่าง ๆ ประกอบด้วยทางหลวงท้องถิ่น และถนนชนบท โดยใช้พาหนะ รถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ระยะทางจากที่ว่าการอำเภอ ถึงหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลที่สุดประมาณ 40 กม.

1.4 การคมนาคมทางรถยนต์ของอำเภอท่าแซะ

ติดต่อกับตัวจังหวัด โดยทางหลวงแผ่นดิน สายถนนเพชรเกษม ทางหลวงท้องถิ่น 1 สาย ผ่านตำบลคูริง ตำบลหงษ์เจริญ และตำบลสลุงมี ถนนสายต่าง ๆ ภายในอำเภออีกรวม 13 สาย

1.5 การคมนาคมทางรถยนต์ของอำเภอปะทิว, ละแม, กิ่งอำเภอพะโต๊ะ และกิ่งอำเภอทุ่งตะโก

มีถนนติดต่อระหว่างหมู่บ้านและตำบลต่าง ๆ ในอำเภอละแมมีทางหลวงท้องถิ่นถนนเอเชีย เอ 18 ส่วนกิ่งอำเภอพะโต๊ะมีเส้นทางรถยนต์ถึงจังหวัดระนองมีทางยาวประมาณ 52 กม. และถึงอำเภอหลังสวนระยะทางประมาณ 42 กม. โดยสภาพทั่วไป การคมนาคมเข้าสู่ตำบล หมู่บ้าน ส่วนมากเป็นถนนลูกรังใช้ได้บางฤดูกาลไม่เหมาะสมที่จะใช้ในฤดูฝน

ในด้านการให้บริการแก่ประชาชนทางรถยนต์ระหว่างกรุงเทพฯ และ จังหวัดชุมพร มีทั้งรถยนต์โดยสารธรรมดา และรถโดยสารปรับอากาศ (รถโดยสารขนาดใหญ่ 30-50 ที่นั่ง) ของบริษัทขนส่งจำกัด และเอกชน ดังนี้

รถโดยสารธรรมดา (บขส.) 4 เที่ยว/วัน (ทั้งไป-กลับ)

รถโดยสารปรับอากาศ (บขส.) 2 เที่ยว/วัน (ทั้งไป-กลับ)

รถโดยสารปรับอากาศ (ไซคอนันต์ทัวร์) 3 เที่ยว/วัน (ทั้งไป-กลับ)

ที่มา : ขนส่งจังหวัดชุมพร, 2529

ส่วนการให้บริการภายในตัวเมืองชุมพรและสถานที่ต่าง ๆ มีรถโดยสาร
ทั้งขนาดเล็ก (ไม่เกิน 16 ที่นั่ง) และขนาดกลาง (35-40 ที่นั่ง) ให้บริการทั้งสิ้น 104 คัน
มีเส้นทางเดินรถดังนี้

<u>เส้นทางเดินรถ</u>	<u>จำนวนรถที่ให้บริการ (คัน)</u>
ชุมพร - เขาทะลุ	41
ชุมพร - นิคมท่าแซะ	9
ชุมพร - สวี	3
ชุมพร - หาดทรายรี	22
ชุมพร - เขาไชยราช	6
ชุมพร - บ้านทุ่งมหา	4
ชุมพร - อนุสาวรีย์ จ.ป.ร	19

ที่มา : ขนส่งจังหวัดชุมพร, 2529

นอกจากการเดินรถภายในตัวเมืองแล้ว ยังมีรถยนต์โดยสารขนาดเล็ก
ให้บริการระหว่างอำเภอต่าง ๆ อีก 118 คัน และมีรถยนต์โดยสารขนาดใหญ่ให้บริการระหว่าง
จังหวัดชุมพรกับจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประจวบคีรีขันธ์ และ ระนอง

2. การคมนาคมทางรถไฟ

การคมนาคมทางรถไฟในภาคใต้นั้นมีความสำคัญอยู่ โดยมีแนวเส้นทางจาก
กรุงเทพฯ นครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี ฯลฯ

สำหรับจังหวัดชุมพร คือสถานีรถไฟชุมพรนั้น มีรถไฟเข้า-ออกเริ่มตั้งแต่เวลา
0.32 น. จนถึง 23.16 น. ของทุกวัน ประมาณทั้งหมด 20 ขบวน เป็นขบวนรถไฟจาก
กรุงเทพฯ 7 ขบวน เป็นขบวนรถขึ้นมาจากสถานีทางภาคใต้ เช่น สถานีรถไฟหาดใหญ่
สุโขทัย, นครศรีธรรมราช, ตรัง อีก 9 ขบวน และเป็นขบวนรถระหว่างจังหวัดชุมพร
กับจังหวัดใกล้เคียงได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ และสุราษฎร์ธานี อีก 4 ขบวน (ตารางที่ 6.1)

ตารางที่ 6.1 ตารางเวลารถไฟ เข้า-ออก สถานีรถไฟชุมพร

เดินทางระหว่าง	ออกจากสถานี ต้นทาง	สถานีชุมพร			สถานีปลายทาง
		ถึง	หยุด (นาที)	ออก	
กทท - หาดใหญ่	16.00	0.32	10	0.42	8.50
ปาดังเบซาร์ - กทท	15.55	0.53	10	1.03	8.35
กทท - นครศรีธรรมราช	17.30	1.40	12	1.52	8.35
หาดใหญ่ - กทท	17.15	1.50	10	2.00	10.00
กทท - ตรัง	18.30	2.48	10	2.58	10.10
ชุมพร - ธนบุรี	6.35	-	-	6.35	16.40
ชุมพร - หาดใหญ่	6.45	-	-	6.45	17.50
ประจวบฯ - ชุมพร	6.30	11.20	-	-	11.20
สุราษฎร์ - ชุมพร	7.40	11.25	-	-	11.25
ชุมพร - สุราษฎร์	12.35	-	-	12.35	16.10
ชุมพร - ประจวบ	13.10	-	-	13.10	17.40
หาดใหญ่ - ชุมพร	6.05	17.00	-	-	17.00
ธนบุรี - ชุมพร	7.20	17.40	-	-	17.40
กทท - สุโขทัย	12.30	20.00	10	20.10	8.15
นครศรีธรรมราช - กทท	13.40	20.38	10	20.48	5.10
ตรัง - กทท	14.00	21.28	11	21.39	5.50
กทท - สุโขทัย	14.00	21.37	10	21.47	9.35
สุโขทัย - กทท	10.30	22.35	15	22.50	6.35
กทท - ปาดังเบซาร์	15.15	22.48	14	23.02	8.00
สุโขทัย - กทท	11.20	23.16	10	23.26	7.05

ที่มา : การรถไฟแห่งประเทศไทย, 2529

ส่วนในแขวงการเดินทางรถชุมพร ประชาชนสามารถใช้เส้นทางคมนาคม ทางรถไฟ ซึ่งมีประมาณ 40 สถานีในเขตอำเภอต่าง ๆ ซึ่งมีทางรถไฟสายใต้ผ่านท้องที่ตำบลนั้น ๆ

3. การคมนาคมทางอากาศ

ภาคใต้มีโครงข่ายการคมนาคมทางอากาศ โดยมีสนามบินพาณิชย์อยู่ 7 แห่ง คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต หาดใหญ่ ตรัง บัตตานี และนราธิวาส โดยมีสนามบินหาดใหญ่เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางอากาศที่สำคัญที่สุด

ส่วนจังหวัดชุมพร มีสนามบินเล็กอยู่ในเขตทหารค่ายอุดมศักดิ์ ห่างจากตัวเมืองชุมพรประมาณ 10 กม. ซึ่งใช้ในกิจการทหารและราชการเท่านั้น

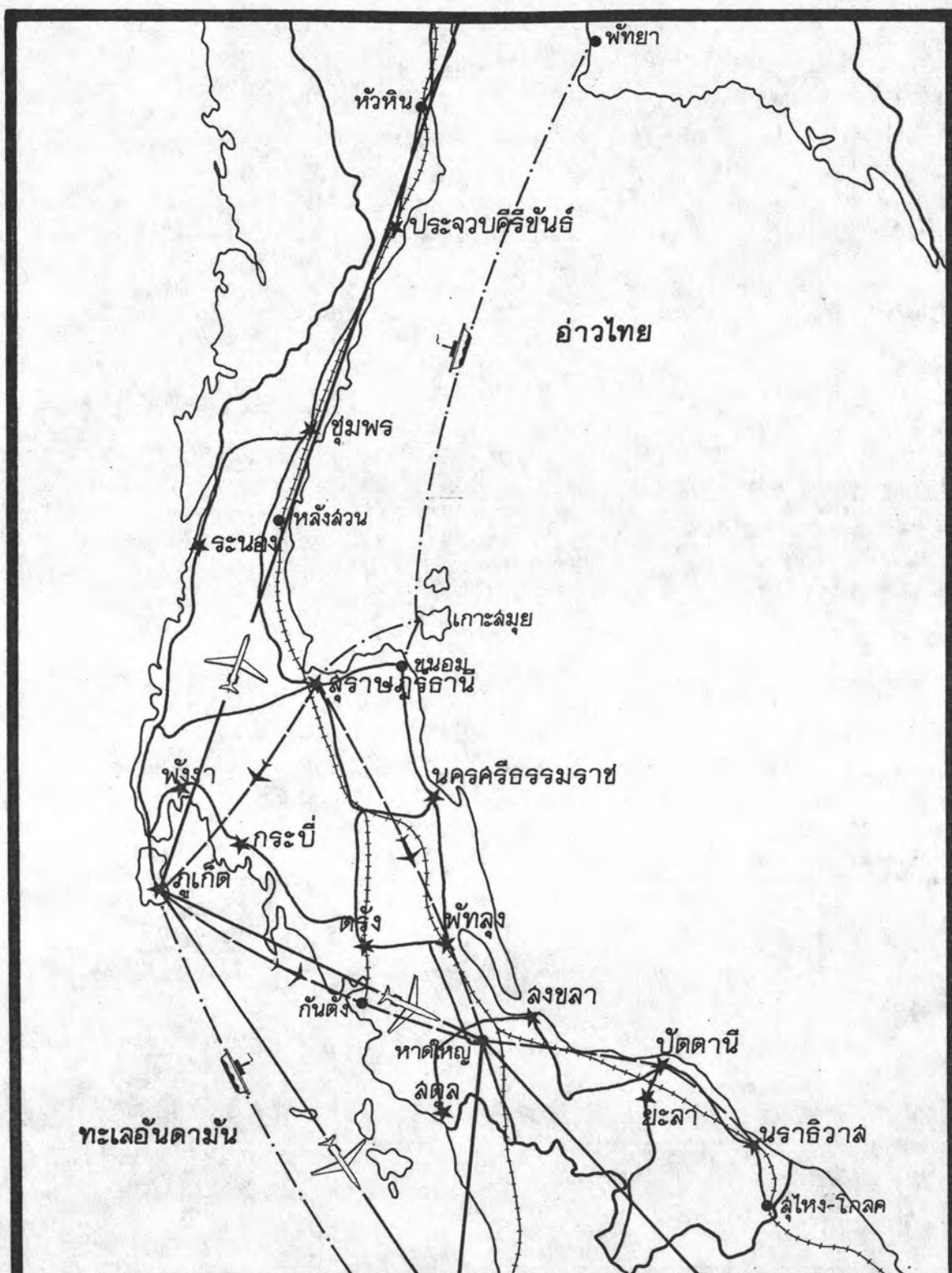
การเดินทางโดยทางอากาศไปยังจังหวัดชุมพรโดยตรงจึงไม่มี นอกจากลงเครื่องจากสนามบินจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ สุราษฎร์ธานี หรือนครศรีธรรมราช แล้วโดยสารรถไฟหรือรถยนต์ไปยังจังหวัดชุมพรอีกต่อหนึ่ง

การไฟฟ้า

การไฟฟ้าจังหวัดชุมพร อยู่ในความควบคุมของการไฟฟ้าเขต 1 ภาค 4 ปริมาณผู้ใช้ไฟฟ้าในจังหวัดชุมพรทั้งหมด คิดตามจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้มีอัตราสูงประมาณร้อยละ 84.40 (ร่างแผนพัฒนาฯ จ.ชุมพร 2531: 3)

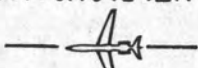

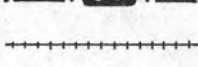

สำหรับสถานีจ่ายไฟฟ้าย่อยชุมพร การไฟฟ้าฝ่ายผลิตได้ผลิตกระแสไฟฟ้า จ่ายให้แก่ชุมชนในเขตอำเภอเมือง จ่ายกระแสไฟฟ้าทั้งหมดเฉลี่ยเดือนละ 6 ล้านกิโลวัตต์/ชม. จำนวนครัวเรือนที่อยู่ในเขตเทศบาลเมืองชุมพร มีไฟฟ้าใช้อัตราสูงเกือบ 100%

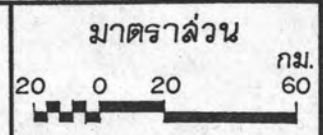
ปัจจุบันได้มีการดำเนินการก่อสร้างขยายเขตระบบจำหน่ายและติดตั้งไฟฟ้าไปยังท้องที่ตำบลและหมู่บ้านต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายที่จะดำเนินการต่อไปให้ครบทุกพื้นที่

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร

แสดง : โครงข่ายการคมนาคมขนส่งภาคใต้

- สายการบินระหว่างประเทศ
- สายการบินในประเทศ
- สายการบินเดินเรือ
- ทางรถไฟ
- ถนน

แผนที่
6.1

การประปา

การประปาชุมพร รับผิดชอบในการผลิตและจำหน่ายน้ำประปา เพื่อประโยชน์แก่ การบริการสาธารณสุขโรค แก่ราษฎรในเขตเทศบาลเมืองชุมพร และตำบลปากน้ำชุมพรทำการ ผลิตน้ำตลอด 24 ชั่วโมง จำหน่ายน้ำประปา 8,407 ม³/วัน เฉลี่ยปริมาณน้ำใช้ประมาณ 347.56 ลิตร/คน/วัน นับว่าประชากรในเขตเทศบาลเมืองชุมพรและตำบลปากน้ำชุมพรได้มี น้ำประปาใช้อย่างเพียงพอ คือสูงกว่ามาตรฐานที่ผังเมืองกำหนดไว้ (มาตรฐาน 300 ลิตร/คน/วัน สำหรับในชุมชน เมืองใหญ่).

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายอำเภอ จะเห็นว่าการประปาในเขตอำเภอ เมืองชุมพร เป็นประปา ของการประปาส่วนภูมิภาค และขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งสามารถบริการ ให้แก่ราษฎรได้อย่างทั่วถึง ส่วนการประปาในอำเภอหลังสวน เป็นการประปาของรัฐวิสาหกิจ จำหน่ายน้ำให้แก่ราษฎรใน เขตเทศบาลตำบลหลังสวน และบางตำบลที่เส้นทางท่อประปาวางผ่าน การประปาในอำเภอสวี มีในเขตสุขาภิบาลนาโพธิ์ เป็นของท้องถิ่น ในขณะที่อำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว อำเภอละแม และกิ่งอำเภอทุ่งตะโกมีประปาใช้เฉพาะใน เขตชุมชนหนาแน่น ยังมีใช้ไม่ถึงทุกหมู่บ้าน ส่วนกิ่งอำเภอพะโต๊ะมีน้ำประปาธรรมชาติ ซึ่งนำน้ำมาจากลำธาร ในท้องที่ที่มีพื้นที่สูงมาใช้ประโยชน์อย่างได้ผล โดยประปานี้อยู่ในความรับผิดชอบและดำเนินการ โดยสุขาภิบาลพะโต๊ะ

การกำจัดขยะ

ในเทศบาลเมืองชุมพร และสุขาภิบาลปากน้ำให้บริการจัดเก็บขยะ แก่ประชากรใน พื้นที่ โดยเทศบาลเมืองชุมพรมีรถบริการจัดเก็บขยะ 3 คันสามารถบรรทุกขยะได้ปริมาณประมาณ 10-15 ลบ.ม./คัน จำนวนขยะที่เก็บได้ประมาณวันละ 60 ลบ.ม สถานที่กำจัดขยะของ เทศบาลเมืองอยู่บริเวณ ต.ทุ่งคา อ.เมืองชุมพร ห่างจากตัวเมืองประมาณ 19 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 60 ไร่ กำจัดขยะโดยวิธีขุดกลบ ในบางครั้งจะใช้วิธี Open Damping โดยพ่น ยากำจัดแมลงวัน ส่วนสุขาภิบาลปากน้ำจัดเก็บขยะในบริเวณเขตสุขาภิบาล เก็บขยะได้ 8-10 ลบ.ม./วัน

การสื่อสารและโทรคมนาคม

1. โทรศัพท์

ที่ทำการชุมสายโทรศัพท์ชุมพร ให้บริการในการติดต่อสื่อสารด้านโทรศัพท์ทั้งในท้องถิ่นและโทรศัพท์ทางไกล ชุมสายที่อยู่ในความรับผิดชอบ 2 ชุมสาย ได้แก่

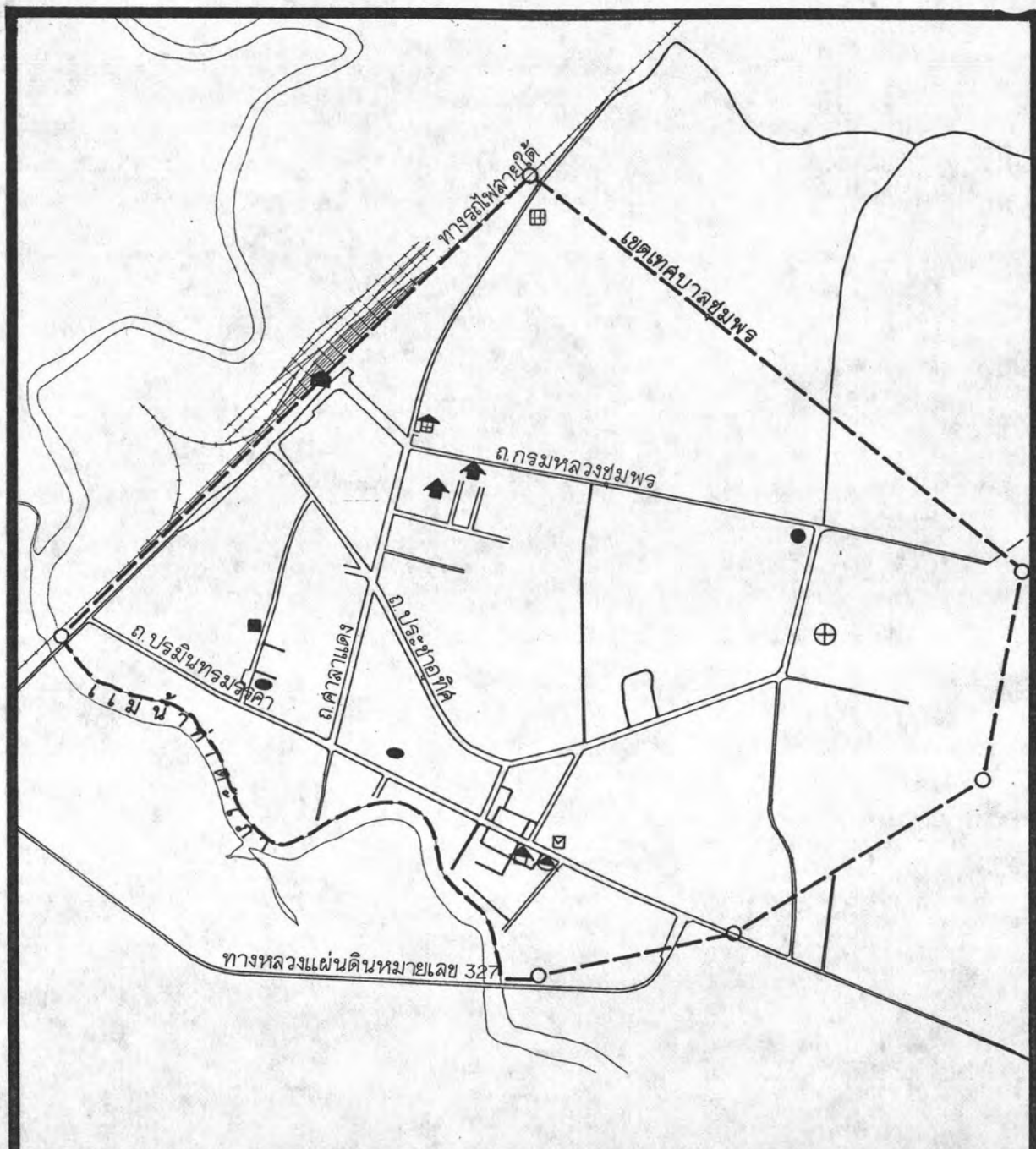
ชุมสายโทรศัพท์ชุมพร 1 ให้บริการในเขตเทศบาลเมืองชุมพรและนอกเขตเทศบาล (อำเภอเมือง) มีจำนวน 1,000 เลขหมาย มีโทรศัพท์สาธารณะ 10 แห่ง อยู่ในเขตเทศบาลเมือง 9 แห่ง นอกเขตเทศบาลเมือง 1 แห่ง

ชุมสายโทรศัพท์ชุมพร 2 ให้บริการในเขตพื้นที่ปากน้ำชุมพร จำนวนเลขหมายที่ให้บริการ 196 เลขหมาย

2. ไปรษณีย์โทรเลข

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขในจังหวัดชุมพร มี 12 แห่ง คือ

1. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ชุมพร
2. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ปากน้ำชุมพร
3. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ปฐมพร
4. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข หลังสวน
5. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ปากน้ำหลังสวน
6. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข พะโต๊ะ
7. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ละแม
8. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข สวี
9. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ท่าแซะ
10. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข หุ่นตะโก
11. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ปะทิว
12. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข มามอำมฤติ

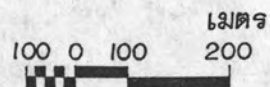

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร

แสดง ที่ตั้งสาธารณูปโภค สาธารณูปการในเขตเทศบาล

■ สถานีรถไฟ	⊕ โรงพยาบาล
■ สถานีขนส่ง	⊞ สถานีตำรวจ
⊞ ศาลากลางจังหวัด	⊞ สำนักงานเทศบาล
⊞ โรงแรม	● ธนาคาร
⊞ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข	● ตลาด

มาตราส่วน

แผนที่
6.2

และมีที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตเอกชน 3 แห่ง ที่ตำบลสะพลี อ.ปะทิว ตำบลวิสัยเหนือ อ.สวี และตำบลทุ่งคา อ.เมือง (สรุปข้อราชการจังหวัดชุมพร 2529: 21)

การสาธารณสุข

ในจังหวัดชุมพรมีโรงพยาบาลรวมทั้งสิ้น 11 แห่ง โดยแยกเป็นโรงพยาบาลของรัฐ 7 แห่ง ของเอกชนและทหาร 4 แห่ง กระจายกันอยู่ในอำเภอเมืองชุมพร 6 แห่ง อำเภอหลังสวน อำเภอสวี อำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว และอำเภอละแม อำเภอละ 1 แห่ง ยกเว้นที่กิ่ง อ.ทุ่งตะโกและกิ่ง อ.พะโต๊ะ ซึ่งมีเพียงสถานีอนามัย 5 และ 4 แห่ง ตามลำดับ โดยสถานีอนามัยทั้งจังหวัดมีรวมทั้งสิ้น 71 แห่ง กระจายกันอยู่ในแต่ละอำเภอจำนวนเตียงในโรงพยาบาลทั้งจังหวัดชุมพรมีทั้งหมด 461 เตียง อยู่ในอำเภอเมืองชุมพร 321 เตียง หรือประมาณ 70% ของทั้งจังหวัด นอกนั้นกระจายอยู่ในอำเภอต่าง ๆ (ตารางที่ 6.2) มีอัตราเฉลี่ยประชากรสูงสุด 30,630 คน ต่อแพทย์ 1 คน ในเขต อ.ปะทิว และมีอัตราเฉลี่ยประชากรต่ำสุด 5,440 คน ต่อแพทย์ 1 คน ในเขต อ.เมืองชุมพร เมื่อคิดอัตราเฉลี่ยทั้งจังหวัดของประชากรต่อแพทย์ 1 คน มีอัตราสูงมากคือ 11,170 : 1 โดยรวมแล้วจะเห็นว่าจังหวัดชุมพรยังมีปัญหาในด้านการให้บริการทางด้านนี้ ทั้งในด้านการกระจายของแพทย์และโรงพยาบาลอยู่มาก (ตารางที่ 6.2)

ที่พัก และ การคาดการณ์จำนวนห้องพัก

1. ที่พักนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาที่พักแรมประเภทโรงแรม และบังกาโล ในจังหวัดชุมพรซึ่งมีทั้งหมด 31 แห่ง จำนวนห้องพักทั้งหมด 958 ห้อง อยู่ในเขต อ.เมืองชุมพรมากที่สุด คือ 16 แห่ง ห้องพัก 664 ห้อง หรือร้อยละ 69.31 ของจำนวนห้องพักที่มีทั้งหมดในจังหวัดชุมพร นอกนั้นเป็นที่พักตั้งอยู่ที่ อ.หลังสวน อ.ปะทิว และกิ่ง อ.ทุ่งตะโก จำนวน 9, 3 และ 3 แห่งตามลำดับ (ตารางที่ 6.3)

ตารางที่ 6.2 การบริการด้านสาธารณสุขของอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดชุมพร ปี 2529

อำเภอ	โรงพยาบาล		อัตราส่วน		แพทย์ พยาบาล (คน)	พนักงาน อนามัย (คน)	
	รัฐ เอกชน และ ทหาร	จำนวน เตียง *	สถานี อนามัย (แห่ง)	ประชากร ต่อแพทย์ 1 คน			
เมือง	6	321	17	5,440	22	143	29
หลังสวน	1	60	12	19,100	3	23	14
สวี	1	30	12	22,512	2	24	10
ท่าแซะ	1	30	8	20,509	2	18	8
ปะทิว	1	10	10	30,630	1	14	11
ละแม	1	10	3	8,582	2	12	5
กิ่ง อ.ทุ่งตะโก	-	-	5	-	-	-	5
กิ่ง อ.พะโต๊ะ	-	-	4	-	-	-	5
รวม	11	461	71	11,170	32	234	87

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชุมพร, 2529

* สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพร, 2528

ตารางที่ 6.3 ที่ตั้งของโรงแรม บังกาโลและจำนวนห้องพัก ในจังหวัดชุมพร

ที่ตั้ง	จำนวนที่พัก (แห่ง)	จำนวนห้องพัก (ห้อง)
อ. เมืองชุมพร	16	664
อ. หลังสวน	9	205
อ. ปะทิว	3	54
กิ่ง อ. หุ่นตะโก	3	35
รวม	31	958

ที่มา : จากการสำรวจภาคสนาม, 2529

2. การคาดการณ์จำนวนห้องพัก

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ศึกษาพบว่าอัตราการเข้าพักเฉลี่ยของที่พักประเภทต่าง ๆ ในจังหวัดชุมพร คิดเป็นร้อยละ 52.44 โดยจำนวนห้องพักในจังหวัดชุมพร มีทั้งสิ้น 958 ห้อง จากการศึกษานักท่องเที่ยวชาวไทยมีวันพักเฉลี่ยคนละ 1.28 วัน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีวันพักเฉลี่ยคนละ 1.11 วัน โดยนักท่องเที่ยวชาวไทย พักค้างคืนร้อยละ 48.2 ของนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมด นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศพักค้างคืนร้อยละ 92.8 (ที่ที่พักประเภทโรงแรม, บังกาโล)

ในการคำนวณหาจำนวนนักท่องเที่ยวพักเฉลี่ยต่อห้องได้ใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{จำนวนผู้เข้าพักเฉลี่ยต่อห้อง} = \frac{\text{จำนวนนักท่องเที่ยวที่พักรวม} \times \text{ระยะเวลาพักเฉลี่ย}}{\text{จำนวนห้องพัก} \times \text{อัตราการเข้าพัก} \times 365 \text{ วัน}}$$

$$\begin{aligned} \text{จำนวนผู้เข้าพักต่อห้อง} &= \frac{(94,692 \times 1.28) + (1,717 \times 1.11)}{958 \times 0.52 \times 365} \\ &= 0.67 \end{aligned}$$

ดังนั้นจำนวนผู้เข้าพักเฉลี่ยต่อห้องเท่ากับ 0.67 คน

ในการคำนวณหาจำนวนห้องพักที่ต้องการ ใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{จำนวนห้องพักที่ต้องการ} &= \frac{(\text{จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่พักแรม} \times \text{วันพักเฉลี่ย})}{\text{อัตราผู้เข้าพักต่อห้อง} \times 365} \\ &+ \frac{(\text{จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่พักแรม} \times \text{วันพักเฉลี่ย})}{\text{อัตราผู้เข้าพักต่อห้อง} \times 365} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{จำนวนห้องพักที่ต้องการ} &= \frac{(94,692 \times 1.28) + (1,717 \times 1.11)}{0.67 \times 365} \\ &= 503 \text{ ห้อง} \end{aligned}$$

ดังนั้นในปี 2529 จำนวนห้องพักที่ต้องการ เฉลี่ยต่อวัน จะเห็นว่ามีค่าเท่ากับ 503 ห้อง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ศึกษาพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวจังหวัดชุมพรในปี 2529 ทั้งสิ้น 198,307 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 196,457 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 1,850 คน คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 99 : 1 และนำมาใช้ในการคิดจำนวนเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว ตามที่สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้อัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวไทยในช่วงเวลาต่าง ๆ ดังนี้

ปี พ.ศ. 2525-2529	อัตราเพิ่มเป็นร้อยละ 4.5 ต่อปี
ปี พ.ศ. 2530-2534	อัตราเพิ่มเป็นร้อยละ 4.0 ต่อปี
ปี พ.ศ. 2535-2539	อัตราเพิ่มเป็นร้อยละ 3.5 ต่อปี

จะเห็นว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวที่ชุมพรทั้งหมดในปี 2530 มีจำนวน 206,239 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 204,315 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 1,924 คน ในปี 2534 จะมีนักท่องเที่ยวทั้งหมด 241,267 คน และเมื่อสิ้นปี 2539 จะมีนักท่องเที่ยวทั้งหมด 286,545 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 31 จากนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่มาเที่ยวชุมพรในปี 2530 (ตารางที่ 6.4)

ตารางที่ 6.4 การคาดประมาณนักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวจังหวัดชุมพรในช่วง ปี 2529-2539

ปี พ.ศ.	จำนวนนัก ท่องเที่ยวทั้งหมด	อัตราเพิ่มต่อปี (%) *	นักท่องเที่ยว ชาวไทย	นักท่องเที่ยวชาว ต่างประเทศ
2529	198,307	4.5	196,457	1,850
2530	206,239	4.0	204,315	1,924
2531	214,487	4.0	212,487	2,000
2532	223,066	4.0	220,986	2,080
2533	231,988	4.0	229,825	2,163
2534	241,267	4.0	239,018	2,249
2535	249,710	3.5	247,383	2,327
2536	258,449	3.5	256,041	2,408
2537	276,494	3.5	265,002	2,492
2538	276,856	3.5	274,277	2,579
2539	286,545	3.5	283,876	2,669

ที่มา : * สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2529

ตารางที่ 6.5 การคาดการณ์จำนวนห้องพักของโรงแรม บังกาโล ที่ต้องการของจังหวัดชุมพร
ปี 2529-2539

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว พักแรม	อัตราเพิ่มต่อปี (%)	จำนวนห้องพัก ที่ต้องการ	อัตราเพิ่มต่อปี (%)
2529	96,409	4.5	503	-
2530	100,265	4.0	523	3.9
2531	104,275	4.0	544	4.0
2532	108,446	4.0	566	4.0
2533	112,783	4.0	588	3.9
2534	117,294	4.0	612	4.1
2535	121,399	3.5	633	3.4
2536	125,647	3.5	656	3.6
2537	130,045	3.5	679	3.5
2538	134,596	3.5	702	3.4
2539	139,307	3.5	727	3.5

ที่มา : จากการคำนวณตามสูตร

สำหรับความต้องการห้องพักเฉลี่ยต่อห้อง ในปี 2530 จะเพิ่มจากปี 2529 จำนวน 20 ห้อง ในปี 2534 ซึ่งเป็นปีที่สิ้นสุดแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 ความต้องการห้องพักเฉลี่ยต่อวัน เพิ่มขึ้นเป็น 612 ห้อง หรือเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 22 จากปี 2529 และเมื่อสิ้นสุดปีที่คาดประมาณ ความต้องการห้องพักเฉลี่ยต่อวันคือในปี 2539 จะเพิ่มจำนวนเป็น 727 ห้อง หรือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 45 จากปี 2529 (ตารางที่ 6.5)

สรุป

การคมนาคมภายในจังหวัดชุมพร และระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดใกล้เคียงใน ภาคใต้ จะใช้เส้นทางคมนาคมทางรถยนต์ และรถไฟ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เส้นทางรถยนต์ สายถนนเพชรเกษม (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4) จากกรุงเทพมหานครไปจังหวัดชุมพร เป็นเส้นทางคมนาคมสายสำคัญที่สุด ในขณะที่การคมนาคมทางอากาศต้องอาศัยลง เครื่องที่ สนามบินจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือนครศรีธรรมราช แล้วโดยสารรถยนต์หรือรถไฟไปยังจังหวัดชุมพร อีกต่อหนึ่ง การสาธารณสุขของจังหวัดชุมพรด้านไฟฟ้า ประปา การกำจัดขยะ และการ สื่อสารโทรคมนาคม มีบริการในเขตอำเภอเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเทศบาลเป็นส่วนใหญ่ การสาธารณสุข การ ด้านสาธารณสุข จำนวนโรงพยาบาลและสถานอนามัยจะมีอยู่ในแต่ละอำเภอ แต่ยังคงขาดแคลนแพทย์ และโรงพยาบาล ในพื้นที่ กิ่ง อ.ท่าตะโก และกิ่ง อ.พะโต๊ะ ในขณะที่ การบริการด้านที่พักประเภท โรงแรม และบังกาโล มีจำนวนห้องพักรวมกันในปัจจุบันสามารถ ที่จะรองรับนักท่องเที่ยวของจังหวัดที่จะเพิ่มขึ้นในอีก 10 ปีข้างหน้าได้อย่างพอเพียง